

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף יג.

מעשה באחד שקידש במחצלת של הדס ואמרו לו שאינה שוה פרוטה,
ואמר שתתקדש בד' זווי שבתוכה, והאשה שתקה ולא זרקה אותם, האם מקודשת?

מה הדין?	ומה הטעם?	
אינה מקודשת	דשתיקה שלאחר מתן מעות אינה כלום	לרבא
מקודשת	דמזה שלא זרקה אותם ש"מ שמסכמת ¹	לרב הונא

אמר לה "כנסי סלע זה בפקדון", ושוב אמר "התקדשי לי בו", האם מקודשת?

כשרצתה להתקדש	כשלא רצתה בפירוש - דהיינו ששתקה	
מקודשת	מקודשת	אמר לה בשעת מתן המעות
מקודשת ²	אינה מקודשת ³	אמר לה אחר שעת מתן מעות

אמר לה "כנסי סלע זו שאני חייב לך", ושוב אמר "התקדשי לי בו", האם מקודשת?

כשרצתה להתקדש	כשלא רצתה בפירוש - דהיינו ששתקה	
	בשדך קודם	בלא שדך
מקודשת ⁴	מקודשת ⁵	אינה מקודשת
	אינה מקודשת ⁶	

¹ ואין לומר שהיא חוששת לזרוק שמא תשבר המחצלת או יתקלקלו הזוזים ותהיה חייבת בהן, דהרי לא קיבלה עליהם אחריות. אכן רב אחאי הקשה על סברא זו, דהרי לא כל הנשים יודעות כל הדינים, וי"ל דהיא חושבת שכן תתחייב בהן, ולכן לא זרקה אותם אפי' שאינה רוצה להתקדש.

² דכיון שהמעות הם בפקדון אצלה, ועכשיו ע"י אמירה זו הם נהפכים להיות שלה, ויש כאן כסף בעין - לכן מקודשת.

³ ומזה הוכיח רבא את דינו ד"שתיקה אחר מתן מעות לאו כלום היא", דהרי מעות אלו באו אליה בפקדון והיה צריך להיות הדין שמקודשת, ובכל אופן אמרין שאינה מקודשת משום שקיבלה אותם בשתיקה, ומזה חזין דהא דמצינו שמקודשת כשמקדשים אותה והיא שותקת, הוא דוקא בשעת מתן מעות, אבל אחר שעת מתן מעות - השתיקה לאו כלום היא ואינה מקודשת. אכן רב הונא בריה דרב יהושע דחה את הראיה, ד"ל דלעולם אם שתקה אפי' אחר מתן מעות - חיישין לקידושין, דהרי אם אינה רוצה בקידושין יש לה לזרוק אותם (דאינה מחויבת באחריותם). ומה שאמרו גבי נתן לה בפקדון שאם שתקה לאחר מתן מעות אינה מקודשת, משום ששם כיון שקיבלה אותם בפקדון, אינה יכולה לזרוק אותם, כי היא מפחדת להתחייב באחריותם אם יתקלקלו או יאבדו.

⁴ ויפרע לה סלע אחר, דהרי את הסלע הזה הוא נותן לה בתורת קידושין ולא בתורת תשלום החוב.

⁵ וכדמוכח מהברייתא דלעיל גבי "קידשה בגזל ובחמס ובגניבה או שחטף סלע מידה וקידשה בו מקודשת", והתם על כרחך מיירי גם היכא בדקיבלה בשתיקה, דהרי תנא בסתם מקודשת (פני יהושע), וא"כ קשה איך כאן בברייתא אמרין שאם לא רצתה דהיינו ששתקה אינה מקודשת, אלא על כרחך החילוק בין שדך ללא שדך, שאם שידך היא מקודשת בין בגזל ובין בכנסי חוב, ואם לא שידך אינה מקודשת בשניהם.

⁶ דכיון שהמעות הם כבר שלה שניתנו בפרעון החוב, אף שעכשיו אמר לה לקידושין והיא מסכמת, לא מהני מידי - כיון שלא נתן לה שום דבר בקידושין ולכן אינה מקודשת.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף יג:

יולדת שהביאה קרבן חטאת, ומתה קודם שתביא את עולתה, האם יביאו אותו היורשים?

כשלא הפרישה מחיים	כשהפרישה מחיים	
אין מביאין - דשיעבודא לאו דאורייתא	מביאים עולתה	לרב יהודה אמר שמואל, ולרב
מביאים עולתה - דשיעבודא דאורייתא	מביאים עולתה	לרב אסי אמר ר' יוחנן, ולר"ל

יולדת או מצורע שהקדימו קרבן עולה לקרבן חטאת, האם יקריבו החטאת? [תוד"ה האשה].

כשהיורשים באים להקריב	כשהם בעצמם באים להקריב	
לא יקריבו - דחטאת שמתו בעליה למיתה אזלה	בדיעבד מקריבה ¹	ביולדת
	לתי' א' בתוס': לא קרב ² לתי' ב' בתוס': בדיעבד קרב	במצורע

¹ דאף שלכתחילה צריך להקריב דוקא קרבן עולה קודם ואח"כ חטאת כדכתיב "והקריב את אשר לחטאת ראשונה", מ"מ בדיעבד קריבה.

² דכיון שבמצורע כתיב "זאת תהיה תורת המצורע" ומלשון "תהיה" - משמע הויה לעיכובא, אבל בשאר קרבנות שלא כתוב כן כגון ביולדת בדיעבד קרב. אכן בתי' השני כתבו, שלפי המסקנא שהלימוד הוא "והעלה" ששהעלה כבר את החטאת, ומזה ילפינן לכל התורה, שם יש לפרש שהוא רק לכתחילה אבל בדיעבד קרב גם במצורע.